

ZOO OLOMOUC V SOMALILANDU, TÝDEN ČTVRTÝ

Pomalu se s realizací **veterinární ambulance v Centru Biodiverzity Debbis** blížíme do **finále**. To stejné platí o **tkáňové biobance na univerzitě v Hargeise**. Čtvrtý týden jsme započali **nákupem veterinárních léčiv**. **Recepty** tu sice existují, ale jakákoliv léčiva se vydávají i **bez nich**, což platí i pro antibiotika. Obecně je tu však paleta léků velmi omezená. Oproti ní nabídka konkrétní protizánětlivé látky **diclofenacu** je masivní. Používá se při **léčbě dobytka**. Nicméně pokud léčba nevyjde a **sup se pustí do mršiny**, v níž je léčivo obsaženo, hyne na **selhání ledvin**. Je pro něj vysoce **toxické** a je tak jednou z hlavních **příčin celosvětového úbytku populací supů**.

Nastal **den D pro Debbis**. Během jednoho dne musíme doprostřed polopouště převést veškerý nábytek, který jsme v minulém týdnu pořídili jako **vybavení veterinární místnosti a hostinského pokoje** a na místě **nainstalovat okna a dveře**. Cesty do Debbisu jsou vždy zážitkem. Tentokrát se o něj postarala **gazela gerenuk** neboli **antilopa žirafí**, v klidu se popásající kousek od auta. Z plných dvou automobilů vykládáme všechny věci do hlavní budovy.

Zatímco kolegové se jdou odreagovat žvýkáním **khatu**, místní všeobecně **tolerované lehké drogy**, vyrazím na průzkum okolí vyzbrojen dalekohledem a fotopastí. Vzorkuji jednu **vodní želvu** druhu *Pelomedusa subrufa* pro potřeby **biobanky** a nacházím **zaslíbené místo pro shromažďování volně žijících zvířat**. **Břehy přírodního napajedla** jsou posety stopami **paviánů, šakalů, různých antilop** a dokonce **hyen**. Když připevňuji na osamocený strom **fotopast**, hlavou mi bleskne: „Co když to je úplně první fotopast, která kdy byla v Somalilandu umístěna?“ Uvidíme, co se na ni chytí. Z protějšího kopce mě bedlivě sleduje pár **orlů savanových**, a když se blížím zpátky k základně, kolem poletují různé druhy **zoborožců, turaka** a spousta dalších ptáků. Opravdu **centrum biodiverzity**. Stmívá se velice rychle, místní stále žvýkají khat, a tak je nechci moc rušit. Jen si užívám opodál s tradičním somálským cukrem s trochou čaje v plecháčku hvězdnou oblohu a tajuplné zvuky buše.

Další den se mým působištěm stává **univerzita**. S děkanem veterinární fakulty máme domluvenou přednášku v místní aule. Na devátou hodinu se schází **studenti čtvrtého a pátého ročníku** a **několik doktorů**. Mojí úlohou je **předat jim informace o medicíně volně žijících zvířat**, možnostech jejího **uplatnění v praxi** a inspirovat je pro **ochranu životního prostředí**. Když vidím **pasivitu posluchačů**, zdá se to být nadlidský úkol. Následuje druhá přednáška o jejich nové biobance a jejím významu. Poslední slide nese název „**Dobrodružství sběru vzorků v terénu**“. Načež se přesouváme do areálu, abychom si jej vyzkoušeli na vlastní kůži. A přesně v tento okamžik nastal zlom. Nacházíme krásnou **samici želvy pardálí**. Studenti, kteří jak sami řekli, se jaktěživi nesetkali v rámci výuky s volně žijícími zvířaty, mě najednou začali doslova **"bombardovat"** otázkami. Ta nejvýznamnější a spontánní současně přišla na závěr **"Co můžeme my osobně udělat pro ochranu přírody?"**. **Během jednoho dopoledne se tak podařilo změnit cosi v jejich přemýšlení o okolním prostředí. A to je přesně jedna z věcí, proč mají projekty zoologických zahrad na ochranu přírody smysl. Protože bez spolupráce místních to nikdy nepůjde.** Želva přišla o pár kapek krve, a abychom dokončili celý proces, v nové biobance jsme si ukázali správné uchovávání a evidenci získaných vzorků. V očích studentů byla vidět touha po spolupráci. Jsem šťastný.

Mějte se fajn, zdravím Vás ze země, která neexistuje.

MVDr. Jan Kirner

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325